

STAR WARS®

7

EPISODUL I AVENTURI



**CAPTURĂȚI-O PE
ARAWYNNE**

DAVE WOLVERTON

DAVE WOLVERTON



CAPTURATI-O DE ARAWYNNE

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Dave Wolverton
Capture Arawynne
2000



Dave Wolverton

Dave Wolverton (Vrăjitorul din Storytelling) – născut în 1957 – este un autor american de science fiction, cunoscut pentru lucrările sale de fantezie și sub pseudonimul David Farland.

Este autorul a peste cincizeci de romane și povestiri scurte.

În 1998 a început să lucreze în industria jocurilor video a studiourilor Saffire, având o contribuție însemnată la crearea jocului *StarCraft's Broodwar*.

A scris, de asemenea, povestea și scenariul pentru jocul *Xena: The Talisman of Fate*.

Locuiește în prezent în St. George, Utah, cu soția și cei cinci copii.



...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

— Ai grijă la cap, spuse Prințesa Arawynne.

Copilul Fantomă sări ușor de pe o piatră cu mușchi pe alta și arătă spre un copac de deasupra capului. Pala ridică privirea, încercând să localizeze sursa pericolului. Dar aici, în grădina de agrement a Huttei Gardulla, era pericol peste tot.

— La ce trebuie să am grijă? întrebă Pala.

Deasupra era un copac cu frunze uscate care se legănau – la fel ca orice alt copac din grădină. În spatele copacului era un zid de piatră roșie care se ridica maiestuos și deasupra lui se afla acoperișul din oțel transparent al grădinii. Cei doi sori ai lui Tatooine aproape că apuseseră și noaptea se așternea peste grădină.

Pala nu ar fi venit niciodată într-un loc atât de periculos fără ajutorul lui Arawynne și a prietenilor ei.

— Este o tufă de Deneba¹, spuse Arawynne. Nu este un copac adevărat. Adună frunzele altor copaci și le ține în degetele sale subțiri până când o creatură neatentă – ca tine – se plimbă pe dedesubtul lui. Atunci lasă toate frunzele să cadă deodată, te apucă și bam – ajungi chiar în gura ei. Gardulla o să se distreze mult cu ea.

— O, spuse Pala.

Grădina de agrement a Gardullei se dovedea a fi orice dar nu o plăcere. Pala putea vedea că era unul dintre cele mai periculoase locuri de pe Tatooine. Singurul motiv pentru care se afla aici era că o vâna Gardulla, iar dacă Pala era prinsă – ei bine, tufa de Deneba i-ar oferi probabil un sfârșit mai plăcut decât ar face-o Gardulla. Se opri o clipă și se așeză pe o stâncă acoperită cu mușchi. Prințesa Arawynne sări ușor pe iarbă și își dădu părul spre înapoi. *Copilul Fantomă* fragil nu părea să fie deranjat de împrejurimile periculoase. Părea perfect relaxată aici. Dar poate că acționa așa astfel încât ceilalți *Copii Fantomă* să nu se mai teamă.

O creatură mică, roșie și sclipitoare, zbură până pe umărul Palei.

— Hai, prostuțo, chicoti creatura. Nu vrei să stai prea mult pe aici.

Era o Wistie de pe luna împădurită a lui Endor. Lumea le numea *înflăcărării*. La fel ca Pala și Arawynne, fusese adusă ca sclav. Când Gardulla va deschide grădina pentru petrecerile nocturne, Wistie aveau să servească drept lumină zburătoare pe timp de noapte.

— Nu pare a fi sigur nicăieri în pădurea asta, spuse Pala. În baltă trăiesc cuculii² și melcii de mlaștină³, iar în pădure sunt tufele de Deneba și plantele

¹ Tufa de Deneba – specie prădătoare nativă de pe Deneba. Era o plantă semi-inteligentă care se deghiza în copac pentru a-și atrage prada.

² Cucul – specie amfibiană carnivoră de pe Ossel II. Avea un corp care semăna cu un copac căzut, cap verde lung, subțire, fălci puternici, o pereche de aripioare și piele aspră. Prada sa preferată erau Ossanii.

³ Melcii de mlaștină – gasteropode gigantice originare de pe Dagobah. Erau creaturi omnivore, care mănâncău tot ce era organic și încăpea în gurile lor cu dinți ascuțiți. Dinții care le căptușeau esofagul pulverizau apoi într-un mucus organic orice plantă sau animal pe care îl ingera.

sirene⁴.

— Nu uita de *smulgătoarea de ochi*! Nu uita niciodată de *smulgătoarea de ochi*, o avertiză Arawynne.

Smulgătoarea de ochi din sistemul Ottega era o pasăre roșie frumoasă care se arunca asupra ființelor și încerca să le scoată ochi, aparent crezând că globii oculari erau ouăle furate din cuibul ei.

— Crede-mă, nu voi uita.

Pala merse pe sub copaci, sări peste un pârau și se opri la marginea unei pajiști. Stelele străluceau deasupra capului și se auzi un zgomot puternic și o flamă mare, ca a unui cargobot Corellian se lăsă spre portul spațial Mos Espa.

Grădina de agrement era mult mai mare decât ar fi crezut Pala posibil. Avea o pădure, o mlaștină, cascade și un lac mic. În față era o colecție de pietre înalte, sculptate pentru a arăta ca niște fețe dure.

— Este un mic amfiteatru ascuns între stâncile alea, spuse Arawynne. Într-o zi, cred Gardulla își va aduce trupele să cânte noaptea aici, pe pajiște.

Arawynne și Pala ezitară amândouă înainte de a ieși pe pajiște. Era târziu, iar pasărea smulgătoare de ochi probabil că se culcase. Dar era puțin înfricoșător să parcurgi toată acea întindere largă. Ar fi fost atât de ușor să fie văzute acolo, atât de ușor să fie găsite.

— Avem de ce să ne facem griji pe pajiște? întrebă Pala.

— E un copac vesuvague⁵ în capătul sudic. Va arunca un membru în jurul gâtului tău și va încerca să te sugrume dacă nu ești atentă.

Pala oftă.

— Sunt atât de multe de reținut.

— Dacă îți amintești, asta îți poate salva viața în mai multe moduri, răspuns Arawynne. Suntem aici de puțin timp, dar am descoperit deja asta. Aceleași plante care te mănâncă pe tine, vor mânca pe oricine încearcă să te prindă. Dacă te cauți un comerciant de sclavi, tot ce trebuie să faci este să-l atragi sub o tufă de Deneba.

— Cunoașterea pericolelor face ca totul să fie mai puțin înfricoșător, spuse Pala. Sunt bucuroasă că ești aici cu mine.

Arawynne o privi pe Pala.

— Chiar crezi că prietenii tăi o pot face cu adevărat? Ne vor ajuta să ajungem acasă?

— Vor încerca, promise Pala.

Dar nu putea fi sigură. Prietenii ei, tot sclavi de pe Tatooine, nu aveau banii de care aveau nevoie, și vânătorii de sclavi se apropiau de Pala și de *Copiii Fantomă*.

La marginea poienii apăru o siluetă înaltă. Era grădinarul Ho'Din Oo Wen. Purta în mână o oală mică cu un puiet. Grădinarul liniștit le văzu pe cele trei fete împreună și le făcu semn cu mâna, că erau în siguranță dacă traversau poiana. Ho'Dinii erau iubitori de natură. Chiar numele lor însemna *flori care merg* și nu făceau niciodată rău vreunei creaturi. Deși era sclavul Gardullei, Oo Wen ar face orice pentru a proteja fetele.

— Să mergem, spuse Arawynne. Îți arăt unde am ascuns copiii și te învăț cum să faci față vremii de aici, din grădină. Oh – și aproape am uitat – nu încerca să culegi flori de pe pajiște. Sunt arici și vor arunca în tine cu ace ascuțite.

— O, răspunse Pala obosită.

Începu să se teamă de locul ăsta. Spera că Anakin, Kitster și Dorn vor găsi cât mai curând o cale să o scape.

⁴ Planta sirenă – plantă carnivoră periculoasă care creștea în pădurile lui Kashyyyk. Putea fi identificată prin cele două petale ovale, galbene și strălucitoare, care se desfăceau în jumătate.

⁵ Copac vesuvague, cunoscut și sub numele de *copacul spânzurătoare vesuvague* – copac carnivor, semi-inteligent, cu scoarță roșie, de pe planeta lithor.

Capitolul 2

Dorn fu îngrozit când stăpânul său, Huttul Jabba, îl chemă în camera tronului. Jabba îi cerea deseori mici favoruri – să-l urmărească pe vreunul dintre subalternii săi sau să tragă cu urechea la întâlnirile pe care le aveau concurenții săi în oraș. Dar Jabba nu-i ceruse niciodată în public să facă ceva. O făcuse mereu în secret. Convocarea lui era un semn rău.

Dorn se duse în sala tronului în noaptea aceea și găsi aceeași scenă ca în orice altă noapte. O trupă – Tulla Gladeyes⁶ și Albinuțele Țipătoare – performa. Mulți dintre adepții lui Jabba erau primprejur, jucând sabacc. Mirosul dulce și ascuțit al mirodeniei glitterstim atârna prin aer ca un câmp de flori piperate.

În aer plutea un fior de așteptare – Dorn îl putea simți. La urma urmei, era un spion și era treaba lui să evalueze starea de spirit a celorlalți. În momentul ăsta, toată lumea era excitată. Jabba își dorea divertisment și chestia care îl amuza cel mai mult era să-i chinuie pe alții.

Dorn urcă spre tron. Lângă tron era un Hutt bătrân cu o barbă cenușie, păr alb și creț, și fața ridată. Dorn nu văzuse niciodată un Hutt suficient de bătrân pentru a avea barbă.

— Dorn, îi spuse Jabba în Huttă când se apropie, l-ai cunoscut pe tatăl meu, Zorba?

Dorn aruncă o privire spre bătrânul lord al crimei.

— Nu am avut niciodată plăcerea, răspunse Dorn, deși am auzit despre realizările sale legendare. Sunt onorat, Mărite.

— Chiar ești, spuse Zorba cu o voce imposibil de profundă.

Dorn se înclină și așteptă să vorbească Jabba. Toți ochii din cameră erau ațintiți asupra lor, iar Dorn simți că era pe punctul de a păși într-o capcană.

— Tatăl meu are nevoie de un spion și va plăti bine acest serviciu, spuse Jabba. Te-am recomandat pentru slujbă.

— Sunt onorat, spuse Dorn.

— Așa cum ar trebui să fii, spuse Jabba. Slujba te-ar îndepărta de Tatooine și va trebui să călătorești mult pe rutele spațiale. Ai fi interesat de o astfel de treabă?

Dorn ridică o sprânceană lungă și încercă repede să-și dea seama care ar putea fi treaba. Poate că trebuia doar să urmărească încărcarea și descărcarea navelor spațiale, astfel încât să știe ce nave de marfă trebuiau să atace echipajele de pirați ale lui Zorba. Poate că va călători, încercând să-și dea seama care dintre oficialii publici trebuiau să fie șantajați sau mituiți.

— Aș fi interesat, spuse el.

— Bine, răspunse Jabba. Există câteva probleme de care ar trebui să trecem mai întâi.

— Probleme? întrebă Dorn.

— În noua ta calitate, spus Zorba, ai fi o persoană liberă, nu un sclav.

Inima lui Dorn bătu entuziasmată la acest gând.

— Dar trebuie să ne gândim cum să facem această tranziție către libertate, spuse Jabba. Trebuie să descoperim cât de loial ești.

— Sunt complet loial, spuse Dorn pe un ton calm.

Jabba și Zorba se uitară unul la celălalt de parcă s-ar fi așteptat ca el să spună întocmai acele cuvinte.

— Așa spui tu, observă Zorba. Dar, ca toți Bothanii, ești expert în comunicare.

⁶ Gladeyes – Ochi veseli.

Deci, spune-mi, ce gândesc acum?

Dorn aruncă o privire spre Hutt și spuse:

— Mi-ai întins o capcană și sperați să mă vedeți cum mă zvârcolesc. Vă amuză și vi se face foame atunci când vedeți o altă creatură suferind. Vă amuză și mai mult faptul că sunt conștient că vreți să mă distrugeți.

Zorba și Jabba râseră pe tonuri răsunătoare.

— Vezi, spuse Jabba, chiar este pe cât de bun ți-am spus că este.

— Înțelegi problema noastră, continuă Zorba în Huttă. Poți citi limbajul corporal al unei creaturi ca și cum ai citi un datapad. Și, desigur, ești expert în ascunderea informațiilor față de alții. Deci, cum pot avea încredere în tine când îmi promiți să-mi fii loial – mie, care nu ți-a câștigat loialitatea. Nu am de unde să știu dacă spui adevărul.

— Mă puteți sonda, spuse Dorn.

— Bothanii păcălesc adesea droizii sondă, spus Zorba. Nu mă îndoiesc că și tu ai putea să o faci. Deci, în schimb, propun un test al loialității tale.

— Sunt câțiva copii sclavi care au enervat-o pe colega mea Gardulla, spuse Jabba. I-au eliberat niște *Copii Fantomă*. O știi pe una dintre ei – fata Twi'lek, Pala. Până acum, ea și cohorta ei au evitat toate eforturile lui Gardulla și Sebulba de a o prinde.

— Am auzit despre asta, recunosc Dorn. În mod clar, Jabba știa că Dorn și Pala erau prieteni. Dar nu știu unde i-a dus Pala pe copii.

Dorn își ținu respirația, sperând că Jabba va înghiți minciuna. Dar Huttul răuvoitor era mai inteligent decât atât.

— Bineînțeles că nu ai avut nimic de-a face cu toată această nebunie, spuse Jabba. Și sunt sigur că nu ai idee unde să găsești sclavii. Dar ești instruit ca spion și ești prietenul ei. Ar trebui să-ți fie ușor să găsești sclavii fugari. Trebuie doar să iei legătura cu ceilalți prieteni ai ei și cu sclavii care ar putea-o ajuta să încerce să scape.

Dorn simți capcana, ca un laț care se strângea în jurul gâtului. Putea vedea din maniera entuziasmată a lui Jabba, din gesturile sale expansive și din vocea prea puternică, unde voia Huttul să ajungă. Îi făcea lui Dorn o ofertă: trădează-ți prietenii și vei fi recompensat.

Era o momeală frumoasă. Cea mai rea parte era că Dorn chiar simțea că Jabba era sincer. Chiar îl va elibera pe Dorn pentru trădarea prietenilor săi cei mai apropiați.

Acum, Jabba zâmbi sumbru.

— Dar să știi asta, micuțule. Nu-ți voi permite să dai greș. Ai timp până la apusul soarelui să descoperi unde se află Pala și *Copiii Fantomă*. Dacă nu îmi dai raportul până atunci, voi presupune că m-ai trădat.

— Deci, spuse Dorn, mă obligați ori să vă trădez pe voi, ori pe un prieten?

— Îți va prinde bine să înveți să trădezi un prieten, spuse Jabba. În meseria ta, se va întâmpla adesea.

Era o treabă crudă. Dorn va trebui să aleagă între moarte și dezonoare. Se aplecă și zâmbi, de parcă era dornic să se dovedească loial.

— Îi voi găsi pe sclavi înainte de apusul soarelui, promise el.

* * *

Dorn abia ieșise din sala tronului atunci când Sebulba și ciracii lui apărură din umbră, dintr-un hol acoperit cu o perdea.

— Crezi că ne va conduce la ei? întrebă Sebulba.

— E imposibil de spus, zise Jabba. Urmărește-l pe băiat. Dacă te va conduce direct la sclavi, înseamnă că a fost în legătură cu ei tot timpul. În cazul acesta, viața lui e terminată și tu îmi vei fi dator.

— Îți pot găsi oricând un alt băiat Bothan, se oferi Sebulba.

— Am investit foarte mult în pregătirea acestuia, protestă Jabba. Îmi vei datora mai mult decât un sclav.

Sebulba se săturase de asta. Copiii ăștia îl costaseră deja mult prea mulți bani. Îi eliberaseră pe *Copiii Fantomă*, distruseseră o parte din cetatea Gardullei, și îi stricaseră echipamentele. Nu voia să-i promită lui Jabba mai mulți bani.

— Pariează pe mine în cursa următoare, se oferi Sebulba. Vei câștiga mult mai mult decât vei pierde azi.

Capitolul 3

Anakin dormea în camera lui. În nișa întunecată de deasupra saltei sale de dormit erau câteva vechituri – un dinte de dragon pe care îl găsisese în deșert, un comunicator ruginit și cutia veche pe care o cumpăraseră în piața de vechituri Jawa.

Deodată, ceva bipăi.

Sunetul îl trezi pe Anakin din somn. Pentru câteva clipe, bănuia că era cutia ciudată pe care o cumpăraseră de la bătrânul Jawa îmbrăcat în negru. Dar o lumină intermitentă îi atrase atenția. Era comunicatorul ruginit. Nu îl mai apelase nimeni prin vechitura aia – nimeni în afară de Dorn sau Kitster. Anakin îl luă și îl porni. Comunicatorul era într-adevăr vechi, dar Anakin reușise să-l facă să funcționeze. De fapt, îi montase și un codificator, astfel încât nimeni să nu poată intercepta semnalul. Făcuse asta ca o distracție, neimaginându-și vreodată că ar putea avea nevoie de el.

— Ești acolo? se auzi o voce prin comunicator. Sunt eu, Dorn.

— Da, spuse Anakin.

Putea să spună din vocea lui Dorn că ceva nu era în regulă.

— Am o problemă, spuse Dorn. Jabba știe că sunt prieten cu Pala. Dacă nu o predau până la căderea nopții și nu îl ajut să-i recupereze pe *Copiii Fantomă*, mă va da de mâncare la Sarlacc.

— Oh, nu! spuse Anakin.

— Poate că mă pot lua și pe mine de pe planetă, sugeră Dorn.

După cum spusese Jira, contrabandiștii veneau la apusul soarelui pentru a-i lua pe Pala și pe *Copiii Fantomă*. Mulți sclavi donaseră bani din economiile lor pentru a ajuta să scoaterea copiilor de pe planetă. Mai aveau contrabandiștii loc și pentru Dorn? Anakin nu putea suporta să-și imagineze ce s-ar întâmpla dacă nu ar avea.

— Ne întâlnim la prânz, în locul obișnuit, spuse Anakin. Voi avea un bruior de semnal și pentru tine, la fel ca cel pe care i l-am dat lui Pala. Voi avea de făcut câteva comisioane pentru Watto așa că nu se va supăra că am plecat.

— Anakin, spuse Dorn, indiferent ce se va întâmpla, nu voi trăda. Jabba nu mă poate face să trădez.

— Știu.

Anakin opri comunicatorul și clipi din ochii obosiți. Era epuizat și se temea.

Avusese un vis înainte să se trezească. Și-l aminti brusc acum, foarte real. Visase un bărbat înalt, cu ochi intensi, purtând un poncho mat. Visase că bărbatul avea o sabie de lumină și venise să-l ia de pe Tatooine.

Fusese un vis măreț, plin de speranță. Era genul de lucru care știa că nu i se poate întâmpla unui copil sclav ca el. Și totuși, o parte din el voia să creadă...

Dar acum, Dorn și Pala erau cei care trebuiau să fie salvați.

Capitolul 4

Pala se trezi în zori. Era ascunsă într-o grotă din pădure. Încă era întuneric, dar vedea lumina strecurându-se printre rădăcinile copacului. De jur împrejurul ei, rădăcinile se răsuceau, formând o peșteră fantastică. Lichenii atârnavă ca părul de rădăcinile ciudate și mai multe animalele mici își făcuseră casele aici, inclusiv câteva Wistie, care dormeau pe rădăcinile noduroase. *Copiii Fantomă* erau în mod evident obișnuiți cu viața în pădure. Împletiseră trestia pentru a face covorașe, apoi atârnavă câteva de rădăcini, formând ziduri cu care să-și ascundă casele mici și să țină la distanță dăunătorii. Puseseră, de asemenea, niște capcane mici. Lianele țesute prin iarbă ar împiedica pe oricine venea în fugă spre ascunzătoarea lor – asta dacă bețele ascuțite de pe cărare nu le găureau mai întâi picioarele.

Locul o făcea pe Pala să se simtă în siguranță.

Auzi un zgomot dinspre deschizătura care servea drept ușă. Apăru un băiat *Fantomă*, zâmbind. La fel ca toți *Copiii Fantomă*, era mic și agitat. Avea un zâmbet molipsitor și ochi verzi strălucitori. Strălucea cu o lumină moale, ca și cum soarele alesese să strălucească în el, atunci când nu putuse ajunge în niciun alt loc din grotă.

— Ți-am cules niște farrberries⁷, spuse el. Le-am găsit în grădină.

— Unde le-ai găsit? întrebă Pala în timp ce înghițea o boabă purpurie mare.

— Dincolo de bușteanul acela mare și gol, unde se ascunde ispititorul.

Ispititorul era un animal care se ascundea în bușteni sau în peșteri mici. Își scotea afară limba lungă și păroasă și o tot răsucea, astfel încât să pară un șarpe din afara planetei, zvârcolindu-se de durere. De îndată ce vreun animal se repezea la limbă, gâtul său lung ieșea din buștenul gol și dinții puternici mestecau atacatorul.

— Poate că nu ar trebui să te mai duci după alte fructe, sugeră Pala. Ispititorul va dori să te prindă.

— O, nu mă mai duc, spuse băiatul. În seara asta mergem acasă. Și trebuie să ne petrecem ziua veghind.

— Veghind la ce?

— La vânătorii de sclavi. Hai să-ți arăt.

Pala se târî printre rădăcinile groase și băiatul arătă în sus. Sus în copac, putea vedea o fată *Fantomă* cocoțată pe o cracă, uitându-se de jur împrejur.

— Cum a ajuns tocmai acolo? întrebă Pala.

— S-a cățărat.

Lui Pala nu-i venea să creadă că un copil putuse urca atât de sus de unul singur. Dar apoi își aminti că *Copiii Fantomă* erau remarcabili în multe privințe. Erau fragili, dar erau cățărători buni și aveau ochi și urechi foarte bune. Erau făcuți să trăiască în păduri.

— De acolo, spuse băiatul, putem vedea până la pajiște și dincolo de ea până la ușă. Dacă intră altcineva în afară de Ho'Din, ne va avertiza. Prințesa Arawynne îi va duce pe vânătorii de sclavi în capcane, în timp ce restul ne adunăm la gura de aerisire.

Pala văzuse gura de aerisire. Era suficient de mare pentru ca să meargă prin ea, atâta timp cât palele ascuțite ale ventilatoarelor erau oprite.

Capcanele vor trebui aranjate.

⁷ Farrberries – boabe mari, purpurii, care erau considerate o delicată în toată galaxia. Erau apreciate pentru parfumul lor fin și efectul revigorant pe care îl produceau atunci când erau mâncate; cele mai bune farrberries erau cultivate în sistemul North.

Capitolul 5

Sebulba își pocni articulațiile și salivă încântat. Câteva ouă fierte de *smulgători de ochi* îl priveau din farfurie. Împunse unul cu o furculiță și luă o mușcătură.

— Hah! chicoti el. Bothanul s-a ridicat în sfârșit din pat.

Sebulba își aruncă urmăritorul portabil de sclavi pe masa cu micul dejun. Ecranul său arăta o hartă a peisajului din Mos Espa. La fiecare câteva secunde, apărea pe ecran o luminiță. Afișa locația exactă a lui Dorn. Transmițătorul ascuns în trupul băiatului funcționa perfect.

Djas Puhr privi ecranul pentru o clipă.

— A părăsit casa lui Jabba și acum este într-un speeder. Se îndreaptă direct spre noi.

— Excelent, spuse Sebulba, băgând oul fiert în gură.

Câteva mestecături îi spuseră că delicatesa era mult prea tare pentru a fi un ou adevărat de *smulgător de ochi*. Pasărea trebuie că adusese un ochi și îl lăsase în cuib. Asta era o parte a bucuriei de a mânca ouă de *smulgători de ochi*. Nu știa niciodată ce aveai în farfurie.

Mâncau la un stand de pe marginea drumului, unde putea trece pe lângă el lume de pe o sută de planete și îl puteau recunoaște pe cel mai faimos pilot de curse al galaxiei. Sebulba nu se sătura niciodată să-i audă scoțând sunete de respect atunci când îl vedeau.

Unii dintre cei mai curajoși îi ofereau chiar câteva cuvinte de laudă.

— Vrei o mușcătură, Gondry? îi oferi Sebulba uriașului o bucată din furculiță.

Uriașul clătină din cap ca un copil mare.

— Eh, haide, sunt bune pentru tine, spuse Sebulba.

— Voi lua eu una, spuse Khiss, celălalt Dug.

Împunse un ou cu gheara, îl ridică în aer și se prefăcu că era un ochi pe o tulpină, uitându-se în jur.

Punctul roșu de pe urmăritorul de sclavi se apropie atunci când Dorn ajunse în oraș. Se apropia din ce în ce mai mult, strecurându-se prin eopii și dewbacki, printre mulțimea de Jawa și de fermieri de umiditate, până când trecu pe lângă Sebulba, chiar pe stradă.

Khiss încă se juca cu oul de *smulgător de ochi*. Îl întoarse atunci când trecu Dorn și spuse:

— Mă bucur să te văd, spionule.

Dorn opri speederul și coborî, ceva mai jos pe drum.

— În regulă, le spuse Sebulba ciracilor săi, puneți-vă blasterele pe neutralizare. Și să nu-l pierdeți!

În spatele lui Sebulba, se auzi glasul unui om tânăr.

— Hei, Sebulba, care-i treaba?

Era nenorocitul ăla de Anakin Skywalker. Se strecurase prin mulțime, chiar în spatele lui Sebulba. Sclavul lui Watto dădu din cap spre ecranul din mâna lui.

— Ai probleme cu urmărirea sclavilor tăi?

— Ce te interesează? mârâi Sebulba.

— O, nu mă interesează deloc, spuse Anakin. Am crezut că te gândeai la marea cursă.

— Las îngrijorarea pentru mințile mici ca a ta, spuse Sebulba.

Ciracii lui râseră.

— O, spuse Anakin, eu nu-mi fac griji. De acum înainte va trebui să te

mulțumești cu locul al doilea.

— Hah! pufni Sebulba.

Khiss flutură oul către Anakin. Petele de pe el aveau aceeași culoare albastră ca și ochii lui Anakin.

— Hei, ai pierdut ceva? îl tachină Khiss. Sau ești doar unul dintre ăia care au trei ochi identici? Chiar în momentul ăsta, te privesc cu atenție, copile.

Puse oul pe umărul lui Anakin. Anakin îl scutură pe pământ și le aruncă un zâmbet misterios.

— A ține ochii deschiși nu este o idee proastă, astăzi.

Apoi se pierdu prin mulțime.

Sebulba își miji ochii la băiat în timp ce pleca, iar mintea i se puse brusc în mișcare. Ce avea de gând copilul ăla șmecher? Sebulba era pe cale să-l cheme pe Anakin înapoi la masă, dar băiatul dispăruse în mulțime.

* * *

Dorn stătea în fața standului Jirei de mai puțin de trei minute, când trecu un Jawa. O mână palidă de om apăru din mâneca micului Jawa și un medalion metalic căzu la pământ.

— Pune-l la gât, spuse Anakin, și ascunde-te în siguranță. Te urmărește Sebulba.

Apoi Anakin dispăru.

Dorn se aplecă și ridică medalionul. Știa exact ce să facă. Alergă prin mulțime, urmându-l pe Anakin. De îndată ce dădu colțul, îl văzu pe Kitster.

Kitster îi aruncă un halat Jawa și îi spuse:

— Acum e rândul nostru să-ți salvăm pielea!

Dorn puse bruiorul pe după gât și îmbracă halatul în timp ce sprinta pe stradă cu prietenii lui. Intrară în Cantina Racer's Edge și Anakin strigă:

— Hei, toată lumea, vine Sebulba. Are chef de bătaie!

Capitolul 6

Sebulba stătea la masă, urmărind lumina intermitentă a căutătorului de sclavi. Imaginea muri brusc.

— A activat un bruior de semnal! strigă Dugul.

Instantaneu, Djas Puhr și ceilalți săriră în picioare. Dorn fusese la o sută de metri mai jos pe drum, chiar acum o secundă, dar în momentul ăsta dispăruse!

— Îl prind eu! strigă Djas Puhr.

Căutătorul Sakiyan alergă spre locul unde fusese Dorn, adușmecă aerul și se răsuci, urmărindu-l pe băiat pe o alee laterală. Sebulba îi urmă pe ceilalți în timp ce alergau pe străzile pline de lume și de droizi. Își dădu seama unde se îndrepta băiatul: chiar spre cantina Racer Edge!

Amicii lui Sebulba intrară prin ușa înclinată și năvăliră în cantina răcoroasă. Aerul umed era înviorător. Dar nu fură întâmpinați cu bucurie.

— Hei, Sebulba, spuse cineva din umbră. Era Brant Rumble. El și prietenii lui stăteau la mese, cu armele scoase. Crezi că ai fost înțelept să intri aici, după ce mi-ai distrus naveta de curse?

— Ca să nu mai vorbim despre felul în care mi-ați împușcat clienții ieri, adăugă barmanul, ținând în mână un baston neutralizator mare.

Sebulba și tovarășii săi priviră țevile unei duzini de blastere.

— Nu vrem probleme, spuse Djas Puhr. Căutăm doar copilul care a intrat aici.

Brant Rumble era un cyborg Sullustan, mic, cu ochi mari și întunecați. Pușca blaster pe care o mânuia arăta mai mare decât el.

— Copil? Nu am văzut niciun copil, spus Brant Rumble. A văzut cineva vreun copil? râse el crud.

— Dacă ne împuști, spuse Gondry în mod rezonabil, cum vei mai primi banii pentru a-ți repara daunele la naveta de curse?

— Dacă vă împușc, răspunse Brant Rumble, aș putea să iau naveta de curse a lui Sebulba.

Timp de o jumătate de secundă, toată lumea rămase complet nemișcată în timp ce spusele lui erau înțelese. Focul de blastere izbucni imediat. Khiss sări peste bar și îl neutraliză pe barman, apoi se adăposti, trăgând în tot ce vedea. Djas Puhr căzu la pământ și se rostogoli sub o masă, trăgând la fel de repede.

Gondry, uriașul Abyssin, era un zid de carne. Sebulba îl folosi ca pe un scut în timp ce își scotea propriul blaster și începea să tragă.

Proiectilele zburau peste tot. Mirosul de fum umplu cantina.

Gondry țipă. Încasase o duzină de lovituri. Dar uriașul era aproape imposibil de ucis. Rămase pe loc, trăgând cu blasterul. În câteva momente, ciracii lui Brant Rumble erau toți inconștienți. Brant Rumble scăpase.

Gondry rămase o clipă în fum, plângând de durere de la duzina de răni. Apoi căzu pe podea, aterizând pe burtă. Sebulba se repezi la uriaș și se uită la fața lui.

— Ai să mori tocmai acum, sau o să te regenerezi?

— Apă..., gemu Gondry.

Sebulba îi aduse o ulcică cu apă și îi dădu să bea. Uriașul scăpă puțină apă dar, când primi al doilea pahar, nu mai scăpă deloc.

* * *

Djas Puhr ieși sprinten pe ușa din spate, traversă strada și urcă pe un turn de

vaporizator. Ieri îi urmărise pe aceiași băieți, fără niciun efect. Astăzi îi văzu instantaneu. Trei dintre ei fugeau pe stradă, cu spatele la el. Erau puțin prea înalți pentru a fi Jawa. Copilul aruncă o privire înapoi, dar Djas Puhr se ascunse repede în spatele turnului.

Nu puteți juca jocul ăsta pentru totdeauna, gândi Djas Puhr. Acum v-am prins.

Urmărirea mirosului a trei băieți înspăimântați era ceva ușor pentru Djas Puhr. Băieții îl conduseră pe el și pe ciracii lui Sebulba direct la cetatea Gardullei.

Capitolul 7

— Sunt aici! strigă fata *Fantomă* de pe vârful copacului. Anakin, Kitster și Dorn sunt urmăriți de Sebulba și partenerii săi.

Fetița care veghea fugi în josul copacului. Până atunci, poiana era o nebunie de copii care țipau. O jumătate de duzină de Wistie zburară pe deasupra capului lor, ridicându-se în copaci pentru a vedea singure.

Arawynne îi adună pe *Copiii Fantomă* și, pentru o clipă, rămaseră cu toții în poiană, îmbrățișându-se unul pe altul. Apoi le spuse:

— Bine, știm cu toții ce avem făcut. Voi, cei mici duceți-vă în camera ventilatorului și opriți gurile de evacuare. Așteptați-ne acolo. Dacă nu venim repede, mergeți mai departe și strecurați-vă în deșert. Anakin și Kitster vă vor căuta.

Chipul ei era palid de frică. Arawynne îi privi pe cei mici cum plecau în urma celor mai mari, îndepărtându-se printre copaci, sărind peste bușteni și strecurându-se pe sub ferigi. Se uită la Pala.

— Să sperăm că Sebulba nu a cerut ajutor, spuse ea. Singurul mod în care putem lupta împotriva lor este dacă îi prindem singuri.

Wistiile zburară înapoi într-un nor sclipitor de lumini multicolore.

— Vom zbura în copaci și vom veghea, spuseră *înflăcărății* cu vocile lor mici.

Pala se simți recunoscătoare pentru ajutorul oferit de micile creaturi. Aprobă din cap și decolară cu toții, îndreptându-se spre ușa grădinii. Niciunul dintre ei nu avea vreo armă mai puternică decât un băț ascuțit.

* * *

Sebulba și tovarășii săi ajunseseră repede în grădină. Hutta Gardulla le dăduse voie să caute. Sebulba știu imediat că prinsese copiii în capcană. Puse pe unul dintre gardienii Gardullei la ușă, să fie sigur că nu scăpa nimeni. Apoi, el și ceilalți își verificară armele. Avea fiecare câte un blaster pentru copiii cei mari și câte un pistol goo (cunoscut sub numele de spray Stokhli) pentru *Copiii Fantomă*.

Blasterele erau setate pentru neutralizare.

Intrară și se holbară la jungla grădinii de agrement a Gardullei. Copacii crescuseră majestuoși. Lianele atârnavă de ei ca niște perdele verzi. Mai jos, pădurea era un labirint ascuns în umbra copacilor. Poteca se bifurca în trei direcții.

— Pe care potecă să mergem? întrebă Sebulba.

Djas Puhr adulmecă aerul.

— S-au despărțit. Fiecare a alergat pe câte una.

Sebulba strânse din dinți.

— M-am săturat de copiii ăștia. Să-i terminăm.

Djas Puhr arătă spre stânga.

— E o poiană în mijlocul grădinii, iar jumătate din ea se învecinează cu fereastra sudică. Mănați copiii înainte. Dacă îi putem forța să iasă în aer liber, ar trebui să fie ținte ușoare.

Djas Puhr le făcu semn celorlalți că va merge drept înainte. Îl trimise pe Gondry pe poteca din stânga, în speranța că uriașul bătauș va conduce copiii spre el. Sebulba și Khiss trebuiau să meargă pe cea din dreapta. Djas Puhr se îndreptă spre tufișuri. Umbrele erau întunecate și adânci și băiețelul pe care îl urma nu lăsase urme. Dar nu putuse să nu lase o urmă de miros.

Era exact genul de loc unde Djas Puhr putea vâna în voie. Alergă rapid și sigur,

sărind peste bușteni și stânci, pășind ușor pe mușchi, până când ajunse la o grotă unde mușchiul atârna de copaci ca o barbă. Se opri acolo. Simțea mirosul unui copil. Era puternic în aer. Se uită în copac, se strecură în jurul bazei sale, până văzu un băiat îmbrăcat în haine Jawa, la cinci metri mai sus, agățat de trunchiul copacului în timp ce stătea în picioare pe o cracă.

Djas Puhr nici nu se obosi să-i ceară copilului să coboare. Știind că doar îl neutraliza, își îndreptă blasterul spre el. Salva rată, dar băiatul se împiedică și căzu. Djas Puhr îl prinse, îi așeză corpul adormit pe solul pădurii și îi dădu jos gluga.

Era Dorn.

Djas Puhr rânji. Huttii vor plăti o răsplată frumoasă pentru micul hoț.

* * *

— Vino, puștiule, strigă Gondry. Vino la Gondry! Nu-ți voi face rău, promit!

Ciclopul mari și gălăgios se năpusti printre ferigile care se ridicau peste capul său. Cărarea devenise prea grea de urmat.

— Vino la Gondry! strigă el.

Anakin se ascunse și își ținu respirația în timp ce uriașul se împletici spre el. La distanță, auzi un foc de blaster și pe Djas Puhr strigând: *Am prins unu!*

Nu ar fi putut fi la mai mult de o sută de metri distanță, pe poteca pe care o luase Dorn. Anakin se târî până ajunse într-un loc unde mâna i se scufundă brusc în pământ, până la cot. Se uită în jos. Solul era verde și cu mușchi, la fel ca peste tot. Dar abia putu să-și scoată mâna. Solul era mai greu decât noroiul sau nisipul, mai mult ca lutul. Înțelese că era *lut mișcător*, importat de pe planeta Circarpous VI!

— Vino aici, băiețel, strigă Gondry. Sunt prietenul tău.

— Promiți? strigă Anakin. Promiți că nu mă vei răni?

Uriașul urlă și alergă direct spre Anakin, ținând de încântare. Anakin se târî în jurul gropii cu *lut mișcător* și țipă îngrozit. Uriașul veni mugind printre ferigi – pleosc! Blasterul îi zbură din mână și ateriză pe pământ. Ciclopul urlă de furie și teroare, zvârcolindu-se în *lut*. Se apucă de cea mai apropiată ferigă, dar aceasta se desprinse, neputându-i suporta greutatea. Anakin se duse la uriaș și îl privi în ochi.

— Ajutor! strigă Gondry.

Anakin ridică blasterul și se gândi ce să facă.

— Știi, spuse Anakin, te-aș putea împușca și te vei scufunda în *lut*, înecându-te.

— Te rog, strigă Gondry. Nu.

— Ce-mi vei da dacă te las să scapi? întrebă Anakin.

— Colecția mea de muzică! strigă Gondry.

Se scufunda repede. Ajunsesese deja până la piept.

— Hmmm, zise Anakin. Ce zici de asta. Dacă îți salvez viața, mă lași să plec cu prietenii mei.

Gondry păru să se gândească la asta. O privire secretoasă îi trecu pe fața stupidă.

— Uh, bine.

— Într-adevăr? întrebă Anakin. Nu arăți prea sincer. Uite ce, jură că da sau altfel să mori dacă nu te ții de cuvânt.

Lui Gondry îi apăru o privire vinovată pe față. Ar spune orice pentru a scăpa. Dar era și o creatură superstițioasă.

— Uh, jur.

— Sau altfel o să mori? întrebă Anakin.

Gondry se scufunda. Era deja până la subsuori. Se uită îngrozit în jur la *lut*.

— Dar nu vreau să mor! Vreau să trăiesc! Jur și sper să trăiesc!

— Ei bine, spuse Anakin, cred că este suficient.

Luă o ramură de copac și i-o aruncă lui Gondry. Timp de mai multe minute

lungi, Anakin îl trase pe uriaș, încercând să-l elibereze din *lutul mișcător*. În sfârșit, Gondry se târâ pe pământ, gâfâind de efort, cu trupul acoperit cu lut. Rămase o clipă pe pământ, gâfâind.

— Amintește-ți ce ai promis, spuse Anakin. O să mă lași pe mine și pe prietenii mei să plecăm liber.

Gigantul zâmbi rău.

— Am avut degetele încrucișate.

Sărit în sus și se repezi spre Anakin, dar Anakin se așteptase la trădare.

Alerga deja.

* * *

Sebulba era un dușman viclean. Știa că copiii vor încerca să se ascundă de el.

Îl trimise pe Khiss grăbindu-se pe potecă și făcând mult zgomot. Apoi se strecură în urma lui cât mai liniștit posibil.

În față era un copac mare. Rădăcinile sale se ridicau deasupra capului, formând o peșteră. Poteca trecea prin tunelul întunecat. Sebulba se strecură în umbră și așteptă.

În câteva momente, fu răsplătit. Khiss se dusesse demult și un băiat veni buluc pe potecă, bucuros să creadă că scăpase. Sebulba îl prinse cu ușurință. Rânji răutăcios și trase pe spate gluga băiatului. Era un băiat cu capul negru. Sebulba nu îl recunoscuse. Toți copiii umani arătau la fel pentru Dug.

Prinseseră doi, mai rămăseseră încă opt.

Capitolul 8

La marginea pajiştii, Arawynne şi Pala stăteau nemişcate. Pala respira cu greu. Prinţesa *Fantomă* părea palidă. Wistiile zburaseră înainte ca să vadă ce se întâmpla. În câteva momente, zburară înapoi, sclipind în umbră.

— E un Dug care vine spre mlaştini, raportă una.

— Eu o voi lua pe acolo, spuse Pala.

În mlaştină erau monştri, monştri pe care cu greu ar fi fost deranjaţi de un blaster. Tot ce avea Pala de făcut, era să se asigure că îi trezea cineva.

— Şi mai e un Sakiyan care se furişează prin pădure drept înainte, raportă un alt Wistie.

Arawynne dădu din cap.

— O să am eu grijă de el.

* * *

Gondry năvăli din pădure şi rămase clipind în luminiş.

În faţă erau nişte pietre înalte, sculptate cu feţe sumbre care-i aminteau de mama sa. Decise să se așeze pe una, până când prietenii lui ieşeau din zona mai deasă a pădurii. Se împletici înainte printr-un câmp de flori galbene. Deodată se auzi un zgomot de rupere la picioarele lui şi ţipă de durere.

Îl înţepase ceva!

Gondry privi în jos. Intrase în ceva ascuţit. Ţepii lungi, purpurii, se înfipseseră în piciorul lui. Arici!

Apucă cea mai apropiată grămadă de flori şi le smulse din pământ.

Planta arici i se zvârcoli în mână şi un glob de ţepi care atârna de o rădăcină îl lovi de parcă ar fi fost o minge pe o sfoară.

— Flori proaste! ţipă Gondry. Aruncă planta. Se așeză cu picioarele încrucişate şi începu să-şi scoată ţepii din picior.

Dintr-o dată, o pasăre roşie îi apără în faţă, ţipând şi repezindu-se la ochii lui. Gondry ridică mâna, dar ajunse prea târziu. Ghearele păsării îl lovira şi ochiul lui Gondry ieşi din orbită cu un sunet de smulgere. Lumea se întunecă, iar orificiul îl arse de durere. Lovi orbeşte prin aer, sperând să lovească *smulgătorul de ochi*.

Ura rănile oculare. Avea un singur ochi şi avea să dureze ore până îi creştea din nou.

Capitolul 9

Anakin fugi prin pădure. Reușise să scape de Gondry, dar acum era Sebulba pe urmele lui. Îl văzuse pe Dug doar cu o clipă în urmă.

Alergă într-un desiș și fugi de-a lungul unui zid de stâncă. Se simțea încolțit și voia să scape. Bănuia că Sebulba îl conducea în direcție asta, încercând să-l prindă la perete.

Ceva aflat în față puțea. Rău de tot.

Intră într-o poiană mică. Dintr-o stâncă ieșea o conductă de canalizare, care picura un lichid întunecat într-un rezervor imens.

Rezervorul stătea pe roți și arăta ca și cum era un fel de droid. Mirosul era oribil.

Dar îi dădu o idee.

Era o mașinărie foarte simplă. Marcajele sale îl denumeau Myrkr SS-23. Myrkr era planeta pe care fusese făcut. SS probabil că însemna Sewage Spreader⁸. Douăzeci și trei era numărul modelului.

Anakin se uită la comenzile exterioare ale tancului. Duza fusese setată să răspândească lichidul pe o arie largă. Anakin îi schimbă setarea pe un jet îngust.

Viteza de eiecție fusese setată la o valoare medie. Anakin o crescă la maxim.

Acum mașina nu mai era doar un dispozitiv de împrăștiere. Era un tun.

Asta era bine, pentru că tocmai atunci Sebulba năvăli din tufișuri.

Anakin îndreptă distribuitorul spre el și îl porni.

Un șuvoi de lichid mâlos maro explodează.

Jetul îl izbi în piept pe Sebulba atât de tare încât îl răsturnă înapoi și el căzu cu o bubuitură. Jetul slinos plouă peste el.

— Oooh, strigă Anakin. Miroase ca și cum ai fi avut un accident.

Apoi fugi să se ascundă.

Era foarte norocos că era deghizat. Dacă Sebulba va afla vreodată că fusese el, urma să aibă probleme mari.

⁸ Sewage Spreader – Distribuitor de canalizare.

Capitolul 10

Khiss se repezise pe potecă doar pentru a descoperi că ducea într-o mlaștină mică. Se vedea o cascadă care ieșea din stânci, alimentând mlaștina. Bazinele verzi, acoperite de alge, zăceau în umbră. În bazine înotau pești glurp protoplasmatici⁹, făcând mici zgomote în timp ce ieșeau la suprafața apei.

Se opri o clipă și se uită împrejur. Chiar în spatele lui, o pereche de focuri de blaster răsunară în pădure. Apoi îl auzi pe Gondry strigând.

Ar trebui să încetinesc, gândi Khiss. Uriașii care țipă și focurile de armă, îi vor speria pe *Copiii Fantomă*. Tot ce trebuia să facă era să se ascundă și să-i lase pe micuți să vină la el. Se ghemui la marginea apei. Nu departe, văzu un Wistie roșu zburând printre copaci. Rămase perfect nemișcat. Curând, o fetiță mică Twi'lek năvăli pe o potecă întunecată. O recunoscă instantaneu: era Pala. Ajunse în partea îndepărtată a mlaștinii și rămase privind în jur.

Wistieul înconjură balta și strigă:

— E liber.

Wistieul acționa ca un cercetaș pentru Pala. Khiss rânji rău. Nici Pala nici prietenul ei nu-l văzuseră. Pala ridică o piatră și o aruncă în apă. Peștii glurp protoplasmatici se îndepărtară precum calmarii.

— Haide! murmură ea.

Se aplecă să caute o a doua piatră.

Khiss ținti și trase. Focul lui trecu pe deasupra. Pala țipă și se aruncă să se adăpostească în spatele unei ferigi. Wistieul țipă și zbură în copaci. Khiss sări în picioare, urmărind orice mișcare din tufișurile din partea îndepărtată a bazinului. Trebuia să ajungă acolo, ca să poată scoate fata din ascunziș.

În mlaștină plutea un buștean uriaș, unul suficient de mare pentru a servi drept plută. Alergă doi pași și sări pe el. Bușteaul zvâcni și se scufundă. Khiss se luptă să-și mențină echilibrul. Pentru un moment își mută greutatea de pe un picior pe altul, până când bușteanul începu să stea nemișcat.

Forța săriturii pe buștean îl făcuse să se miște încet spre țărmul îndepărtat. Khiss ridică arma și ținti spre tufișurile unde se ascundea Pala.

— Ieși, fato, spuse el, și mă voi purta frumos cu tine.

Probabil că bușteanul lovise ceva. Ajunsese la mijlocul bazinului, apoi se opri brusc.

— Nu sunt proastă, strigă Pala. O să mă împuști.

— Nu, nu o voi face, minți Khiss.

— Nu cred că o să mă prinzi, îi răspunse Pala din ascunzătoarea ei. Stai pe un cucul și, dacă nu te mănâncă el, o va face melcul de mlaștină!

Urechile lui Khiss zvâcniră în semn de pericol. Un cucul? Aruncă o privire în jos spre buștenul de sub picioare. Brusc văzu ceva în apă, sub buștean: o pereche de aripioare care pulsau ușor! Asta nu era un buștean – era un fel de creatură!

— Au! țipă el în timp ce sări cât de sus și de departe putea.

Capul lung al cuculului apărură din golul unde era ascuns și se năpusti spre el. Khiss se apucă de o liană și încercă să se legene. Fălcele cuculului îl apucară pe Dug de turul pantalonilor. Khiss țipă și încercă să lovească cuculul. Aruncă o privire înapoi și văzu capul verde al monstrului slinos. Aripioarele monstrului loviră apa în timp ce încerca să-l tragă în jos. Începu să-și smucească capul în stânga și în

⁹ Pești glurp protoplasmatici – specie de pești originari din Mon Calamari. Erau făcuți din protoplasmă, neavând o formă distinctă, asta făcându-i, lenți și ca aspect și ca mișcare.

dreapta. Khiss se balansa pe liană, băjbâind după blasterul său, încercând să-l seteze pentru a ucide. Dar nu putu atârna de liană și să manevreze blasterul în același timp. Simți cum era tras încet în jos.

Auzi un zgomot scârțâit și îi aruncă o privire Palei. Stătea lângă un panou de control, apăsând butoanele. În fundal, sunetul cascadei se opri brusc. Acum începuse să cadă în jurul lui un jet de apă. Pornise stropitoare. Liana începu să devină alunecoasă.

Călcă cu toată puterea pe fruntea monstrului. Ochii cuculului se încrucișară brusc și capul i se prăbuși în apă. Khiss încă se agăța de liană. Știa că nu putea coborî în apă – nu dacă era acolo un melc de mlaștină.

Agățându-se de liană, reuși să-și seteze blasterul pentru ucidere. Începu să urce, dar părea să alunece înapoi câte o jumătate de metru pentru fiecare metru pe care îl urca. Privi nervos apa de sub el. Cuculul stătea în iaz, amețit. Dar restul mlaștinii era perfect nemișcată. Nici urmă de melc de mlaștină. Se uită la Pala și rânji răutăcios. De aici, o putea vedea bine, ghemuită în spatele unor ferigi.

— Ești moartă, răsă Khiss.

Dintr-o dată, apa fierse sub el, în timp ce ceva uriaș se ridica în sus. Picăturile de apă și spumă săriră în aer. Din iaz se ridicase un melc de mlaștină cenușiu, gigantic. Khiss îi văzu ochii aurii, la fel de mari ca niște bolovani și perechea de antene cauciucate, lungi de doi metri. Gura îi era o cavernă zimțată plină de dinți.

Apăru chiar sub el și rămase în aer, legănându-și capul, căutând prada!

Își folosea antenele, pentru a depista mișcarea.

Khiss se lipi de liană, încercând să nu se miște. Începu să alunece în jos.

Melcul de mlaștină își balansa capul mare dintr-o parte în alta. Khiss nu putea rămâne spânzurat aici pentru totdeauna.

Încet, îndreptă blasterul către antenele sensibile ale monstrului și trase. Melcul urlă de durere și se scufundă cu capul în mlaștină.

Khiss se întoarse exact la timp pentru a o vedea pe Pala dispărând în tufișuri. Hotărât să prindă fata, își înfipse blasterul în toc și începu să urce pe liană.

Ajunse pe cracă, urcă rapid spre trunchiul copacului și apoi sări pe pământ.

Pala obținuse un avans bun. Dar Khiss știa că o va prinde oricum.

Capitolul 11

Sebulba era furios. Nu mai putea să respire și putea atât de tare încât știa că nu va mai putea niciodată să se strecoare după vreun sclav.

Își dorea foarte mult să-l omoare pe puștiul care îl împușcase cu tunul de canalizare. În schimb, se duse într-o poieniță și găsi un ostatic.

Cu mult noroc, se lovi de un grădinar Ho'Din cu pielea verde strălucitoare. Pe capul grădinarului se vedeau tuburile cărnoase acoperite cu solzi violet. Grădinarul stătea într-un crâng mic, plantând un fel de tărtăcuțe. Degetele sale lungi, cu vârfurile ca ventuzele, apăsau ușor rădăcinile plantei în pământ.

— Tu, iubitor de flori, spuse Sebulba. Unde gălesc copiii?

Își îndreptă blasterul către Ho'Din.

— Copii? întrebă blândul Ho'Din. Ai pierdut pe vreunul dintre copiii tăi? Un băiat sau o fată?

— Spune-mi doar ce vreau să știu, mormăi Sebulba, sau te voi găuri atât de bine, încât vei fi bun doar ca îngrășământ.

— Nu pot să mă gândesc la o onoare mai mare, răspunse Ho'Dinul, decât să hrănesc sol cu corpul meu atunci când nu o să mai am nevoie de el.

— Unde sunt *Copiii* ăia *Fantomă* proști? strigă Sebulba.

Ho'Dinul aruncă o privire spre stânga, mai adânc în grădină. Poate că încerca să-l atragă pe Sebulba în direcția greșită, sau poate că dăduse de gol, accidental, poziția *Fantomelor*.

— Bine, spuse Sebulba. Ia-o tu înainte.

— Dar..., începu să obiecteze Ho'Dinul.

Sebulba trase în tărtăcuța mică de pe pământ. Lianele plantei mici începură să se răsucească ca niște șerpi. Ho'Dinul se uită șocat la planta pe moarte.

— Știi cât de departe printre stelele a zburat micuțul?

— Ce-mi pasă? spuse Sebulba. Urâsc plantele. Împușcă un tufiș din apropiere doar pentru a i-o demonstra. Acum du-mă la *Copiii Fantomă*!

— Bine, spuse Ho'Dinul. Te voi duce la ei.

Se ridică încet, luând săpăliga cu mâner lung pe care o folosisese pentru a săpa în pământ.

Capitolul 12

Anakin se strecură prin tufişuri cât putea de tăcut. Pielea îl furnica de frică.

Reuşise să scape de Sebulba. Anakin l-ar mirosi de la un kilometru dacă venea după el. Dar acum trebuia să-şi facă griji pentru Djas Puhr.

Căutătorul Sakiyan nu era cineva care să poată fi uşor de păcălit. Cu vederea sa pe timp de noapte, putea găsi pe oricine se ascundea în pădure. Şi simţul său ager al mirosului îi permitea să se strecoare după tine ca un droid căutător.

Deodată, Anakin văzu ceva în faţă, întins pe pământ.

— Dorn? şopti Anakin, scuturându-şi prietenul.

Respira cum trebuie, dar nu se trezi. Anakin se gândi să-l tragă pe Bothan în siguranţă. Singura problemă era că se aflau în cetatea Gardullei. Nu mai era niciun loc sigur.

Deodată, auzi ţipătul îngrozit al lui Khiss, urmat de sunetul unei împuşcături şi urlatul unei fiare mari. Apoi pădurea se linişti din nou.

Poate că nu fuga e răspunsul, gândi Anakin. Poate că e timpul să lupţi cu ei.

Se ridică în picioare, chiar când o femeie verde şi ciudată coborî din copaci. Ateriză pe umărul lui şi îi strigă cu o voce mică.

— Ajutor! Urmează-mă!

Sări în aer şi zbură printre copaci.

* * *

Djas Puhr se strecura prin junglă, ţinându-şi ochii şi urechile deschise. Era un vânător, născut şi instruit. Înconjură pajiştea pe care Gondry urla de furie.

Pentru o clipă, Djas Puhr studie arborele vesuvague, dar era prea viclean ca să cadă în capcana sa. La fel, când văzu limba păroasă a unui ispititor, apărând dintr-un buştean, ştiu să evite pericolul.

În schimb, urmări pur şi simplu mirosul *Copiilor Fantomă* înapoi în vizuina lor. În scurt timp, se strecură prin jungla umbrită până la un copac înalt. Păianjenii cenuşii se desprinseseră de rădăcinile sale şi fugeau.

În stânga lui, Djas Puhr auzi o crenguţă pocnind. Aruncă o privire chiar la timp ca să vadă un *Copil Fantomă* sărind în tufişuri. Era Prinţesa Arawynne. Un Wistie zbură în faţa ei. Vânătoarea începu.

Djas Puhr o urmări. *Fantomele* erau rapide, dar cu picioarele sale lungi, îl va ajunge în curând pe copil. Sări peste un buştean, alergând printr-un grup de copaci ai căror flori argintii sunau precum clopotele. Nu-i păsa dacă fata îl auzea. Asta nu făcea decât să-i crească frica.

O văzu pe Arawynne în faţă. Se grăbea să se ascundă într-o poiană cu ferigi înalte care se ridicau la doi-trei metri în aer. Ea alerga adânc în inima lor. Djas Puhr o urmă. Era întuneric sub ferigi şi mirosea a mucegai şi frunze. Creaturile mici se feriră şi văzu un scurrier¹⁰ – o reptilă originară de pe Tatooine – repezindu-se să se adăpostească. Chiar atunci, piciorul i se scufundă într-o gaură adâncă şi se împiedică, întinzându-se la pământ cât era de lung.

Se ridică în mâini şi genunchi. Deodată, văzu ceva sub tufişul de lângă el. Era o creatură acolo, acoperită pe jumătate de noroi. Tentaculele de pe capul ei se ridicau ca ciupercile.

¹⁰ Scurrier – specie de creaturi mici, negânditoare, caracterizate prin urechile lor lungi, botul distinctiv şi firea sperioasă. În mod normal, umblau prin deşert, dar erau frecvent găsiţi şi prin aşezările locuite.

Își dădu seama prea târziu că era un worrt¹¹. Monstrul ca o broască făcu un zgomot răgâit și ieși din tufișuri. Îi prinse cotul drept cu gura și mușcă adânc din braț. În mod normal, un worrt se hrănea cu rozătoare și reptile mici – creaturi precum scurrierii. Dar vederea lor era notorie ca fiind proastă și ajungeau să muște orice se apropia prea mult de ei.

Djas Puhr încercă să-l scuture de pe braț. Apoi își apucă blasterul și trase în el. Worrtul se dădu peste cap, apoi se întinse pe pământ, sforăind, de parcă ar fi tras un pui de somn.

Djas Puhr se ridică și clătină din cap pentru a-l limpezi. Glezna îi era luxată și cotul îi sângera. Clipi confuz. Nu văzuse nicio gaură înainte să se împiedice, ci doar iarbă și frunze. Ceea ce însemna că cineva îi jucase o festă. Cineva săpase gaura, sperând că se va împiedica și își va rupe piciorul. Nu numai asta, dar mai săpaseră gaura chiar lângă vizuina worrtului, știind că îl va mușca. Probabil că speraseră că îl va ucide.

*Copiii*ăștia erau deștepți. Întinseseră capcane.

Djas Puhr va trebui să fie mai deștept decât ei.

Bine, gândi el. Nu am de gând să intru în jocul lor.

Vânătorul rămase pe iarbă și se gândi o clipă. Copiii nu puteau spera cu adevărat să se ascundă în grădina de agrement pentru totdeauna. Asta însemna că vor trebui să scape. Dar nu puteau ieși pe ușa din față, deoarece asta ducea direct în cetate. În plus, era păzită. Deci, unde vor merge?

Aici erau cascade, ceea ce însemna că existau țevi sub pământ. Și mai simțea o adiere mică și mirosul de aer cald al deșertului de pe Tatooine. Asta însemna că existau guri de aerisire. Copiii se târâseră cu toții prin țevile de aerisire ale cetății!

Adulmecă aerul și știu exact de unde vine. Chiar în acel moment auzi un motor oprindu-se prin apropiere. Ventilatoarele pentru aerisire se stinseseră.

Djas Puhr își porni comunicatorul.

— Sebulba, Khiss, mă auziți?

Se târî în dreapta lui, părăsind urma pe care încercase să-l ducă Arawynne, făcându-și drumul spre aerisire.

Aproape că ajunsese...

¹¹ Worrt – specie negânditoare care provenea din deșertul lui Tatooine. Erau creaturi gheboase, cu gură mare, care prindeau prada stând nemișcate în nisip și folosindu-și limbile violete, prehensibile pentru a apuca rozătoarele sau insectele care treceau pe lângă el.

Capitolul 13

Grădinarul Ho'Din îl condusesese încet pe Sebulba înapoi la ușa din față a grădinii.

— Ce se petrece aici? întrebă Sebulba.

— Aici am văzut *Copiii Fantomă*, spuse grădinarul. Chiar aseară.

— Nu aici, spuse Sebulba. Mai adânc în grădină. Vreau să știu unde trăiesc.

— Unde trăiesc? Nu știu unde să găesc astfel de creaturi, spuse Ho'Dinul.

Sebulba era furios. Grădinarul trăgea de timp, era sigur de asta.

— Uită-te aici pe pământ, arată grădinarul. Le poți vedea urmele.

Un apel se auzi prin comunicatorul lui Sebulba.

— Te aud, îi spuse Sebulba lui Djas Puhr.

— *Copiii* se îndreaptă spre gura de aerisire, îl avertiză Djas Puhr. Du-te și oprește-i.

Sebulba zâmbi rău. Grădinarul Ho'Din îl condusesese înapoi în față ușă. Făcând asta, îi fusese de mare ajutor. De aici era ușor să fugă afară, la gurile de aerisire.

— Mulțumesc, spuse Sebulba.

Ochii Ho'Dinului se măriră de spaimă. Spre bucuria lui Sebulba, grădinarul ridică săpăliga și se repezi la el. Sebulba împușcă săpăliga, rupând-o în două.

Ho'Dinul profită de șansă și se ascunse printre tufișuri.

— E mai bine să n-o lași pe Gardulla să rămână fără muncitori, strigă Sebulba.

Fugi pe ușă către hangarele Gardullei, unde sări în cel mai apropiat cargobot Corellian.

* * *

Pala fugea de Khiss, dar Dugul alerga repede. O ajungea din urmă rapid. Poteca era plină de capcane, dar acum el era atent.

Un Wistie îi zbură pe deasupra capului, strigând către Pala:

— Grăbește-te! Haide!

Dar Pala nu putea alerga mai repede. Trecu de un colț, sări peste un buștean și alergă în zigzag. Aproape prea târziu, își aminti ce era acolo. Tufa de Deneba!

Se feri de tufă exact atunci când un braț se repezi să o apuce. Privi înapoi pentru a vedea frunzele căzând la pământ și crengile lungi, ca niște degete cu gheare, întinzându-se spre ea. Se feri de monstru, alergând înainte pe potecă și căzu cu capul înainte când se împiedică de un fir ascuns.

Căzuse într-una dintre capcanele ei! Wistie zbură în jos, strigând:

— Ascunde-te!

Pala zăcea întinsă în iarba adâncă. Auzi crenguțele care se rupeau – venea Dugul. Ridică privirea din iarba înaltă și îl văzu pe Khiss grăbindu-se dinspre pădure.

Îngenunche să-i studieze urmele și văzu că se îndreptase spre tufa de Deneba.

Fugi direct spre monstru.

Pala sări din iarbă și tipă:

— Te rog, mă predau. Nu mă împușca!

Ridică mâinile deasupra capului.

Khiss se opri și se răsuci.

Tufa lovi. Se auzi un sunet precum vântul care gemea printre copaci și toate frunzele tufei căzură instantaneu. Khiss ridică privirea, teroarea citindu-i-se în ochi,

chiar când crengile zvârcolinde ale creaturii se repeziră, trăgându-l spre tulpină.

În același moment, Pala auzi un pocnet și muchia întunecată a unei guri apăru în trunchiul copacului. Crengile copacului îl aruncară pe Khiss în gură și el dispăru.

Dugul nici măcar nu avusese timp să țipe.

Când Pala se întoarse să fugă, tufa de Deneba se aplecă și ridică toate frunzele căzute. În câteva secunde arăta la fel ca orice alt copac din pădure.

Capitolul 14

Djas Puhr se strecură prin junglă, privind deasupra capului după Wistie. Știa că încercau să-l spioneze, astfel încât să-i poată avertiza pe copii despre mișcările sale. Se ținea ascuns în umbrele ferigilor și se mișca cu multă grijă.

Chiar Wistie îi dădeau de gol pe *Copiii Fantomă*. Pur și simplu îi urmări unde zburau prin copaci. Era ca și cum ar fi vânat ouăle de păsări gwayo, de acasă.

Privește păsările și te vor duce la cuibul lor.

Numai că, în acest caz, Wistie îl conduceau spre *Copii*.

Se apropie curând de poziția lor, observând gaura mare, circulară, a orificiului ascuns în tufișuri. Își scoase comunicatorul și șopti:

— Am găsit gura de aerisire.

— Bine, răspunse Sebulba. Ajung și eu pe partea mea, chiar acum. Rămâi unde ești și sperie-i.

* * *

Pala, Arawynne și *Copiii Fantomă* opriseră ventilatoarele. Acum, ventilatorul încetinisera suficient de mult, astfel încât, în curând, să poată să se strecoare cu toții prin aerisire, trecând de pale și ieșind în deșert.

Pala decise să-i trimită pe *Copiii Fantomă* înainte. Ea reușise să scape de unul dintre Dugi, dar niciunul dintre ei nu va fi în siguranță până nu vor scăpa de Djas Puhr, vânătorul Sakiyan.

În timp ce privea palele ventilatorului încetinind, se forță să respire încet. Peste doar câteva secunde, *Copiii Fantomă* vor fi liberi. Vor trebui să se ascundă în deșert tot restul zilei, dar în seara aceea, va veni nava salvatoare și atunci se vor îndrepta cu toții spre casă.

Visa la o casă pe care nu și-o amintea: Ryloth. Ea era de pe Ryloth. Avea o mamă acolo, dar nu-și mai amintea fața ei. Își aminti cum plânse mama ei când fusese luată Pala. Un baron Toydarian pe nume Begubb cerea de la semenii ei un tribut anual sub forma unei mirodenii numite ryll, dar satul nu reușise să-și îndeplinească cota cu zece la sută.

Begubb se plânsă că nu își îndepliniseră cota din cauza faptului că părinții petreceau prea mult timp îngrijindu-și copiii. Așa că luă unul din zece copii din sat.

Îi luă doar pe cei mai frumoși și mai deștepți. Mama Palei plânsese întristată când Pala fu smulsă din brațele ei. Se întrebă dacă mama ei mai era în viață și dacă viața pe Ryloth era ceva mai bună acum decât fusese atunci.

Era pierdută în visele ei când apăru Sebulba. Deveni conștientă de el doar atunci când auzi un vuiet. Pentru o clipă, crezu că porniseră din nou motoarele ventilatorului. Dar vuietul deveni brusc mai puternic și în partea îndepărtată a aerisirii apăru un cargobot Corellian. Tunurile blaster ale cargobotului se rotiră spre gura de aerisire.

Copiii Fantomă țipară și fugiră pe lângă Pala.

Nu va îndrăzni să tragă, își spuse Pala.

Dar știa că greșește. Erau sclavi și scăpaseră. Răpitorii lor nu ar ezita să-i dea ca exemplu. Rămase o secundă în tunel, cu inima bătându-i sălbatic în piept în timp ce *Copiii Fantomă* fugeau. Putea vedea în cabina cargobotului. Sebulba râdea de ea.

Dugul răsuci brusc cargobotul, astfel încât eșapamentul motoarelor acestuia să urle prin micul tunel. Un vânt arzător vui prin aerisire.

Pala se întoarse și fugi de foc, alergând spre junglă.

Ieși din tub și găsi *Copiii Fantomă* stând cu toții într-o zonă descoperită.

Arawynne stătea întinsă pe pământ, învăluită într-o pânză. Copiii plâneau, trăgând de Arawynne.

— Arawynne, scoală-te, strigau ei. Arawynne, mă auzi?

Djas Puhr stătea ghemuit pe partea îndepărtată a poienii, la nici cinci metri distanță. Avea blasterul îndreptat spre ei.

Pala se uită la cei mici și la Arawynne întinsă pe pământ.

Fantomele erau creaturi fragile. Arawynne fusese rănită grav.

— Ajută-ne, îl imploră Pala. Are nevoie de un medic!

— Oh, va veni în curând un droid, spuse Djas Puhr. O va însănătoși cum trebuie și apoi îi va pune transmițătorul.

Pala îl privi în ochi pe Djas Puhr.

— Te rog, nu face asta, îl imploră ea. Gândește-te cum te-ai simți, dacă ai fi tu.

— Viața de sclav nu este chiar atât de rea, spuse Djas Puhr. Tot este o viață – ceva ce tu nu vei mai avea.

Pala știu atunci că avea probleme mari. Nimic din ceea ce va spune nu o va mai salva.

Capitolul 15

Anakin se ascunse printre ferigi și nu scoase niciun sunet. Femeia Wistie îl condusesese la prietenii săi, dar era prea târziu. Arawynne era inconștientă și Djas Puhr tocmai terminase să-i lege pe cei mici și pe Pala, apoi își scoase comunicatorul.

— Ghici ce? Am un cadou pentru tine. *Copiii Fantomă*.

— Ce frumos, răspunse Sebulba bucuros. Sper că ai salvat câțiva ca să-i torturez.

Inima lui Anakin se opri un moment. Era prea târziu să-și mai ajute prietenii. Nu avea nicio armă și niciun plan.

— Fug! îi strigă Wistie la ureche. Du-te, acum!

Anakin se întoarse. Se târî în liniște la început, apoi alergă prin pădure, luptându-se cu lacrimile. Când ajunse la ușa din față, o armată de paznici trecea prin ea. Se ghemui printre niște ferigi până trecură cei douăzeci de paznici.

Ei porniseră pe poteci și, în curând, îi auzi strigând:

— Am găsit unul!

— Mai am unul aici!

Dorn și Kitster fuseseră capturați, împreună cu Pala, Arawynne și toți *Copiii Fantomă*. Anakin era singurul care rămăsese liber și, dacă nu ieșea cât mai repede, avea să fie următorul. Wistie zbură peste coronamentul pădurii și ateriză pe umărul său.

— Te rog, spuse creatura. Trebuie să pleci acum. Trebuie să-ți ajuți prietenii!

— O voi face, jură Anakin.

Așteptă până când paznicii trecură pe lângă el, apoi se strecură în liniște pe hol. În câteva momente, ajunse la o gură de aerisire, apoi se strecură înăuntru, îndreptându-se spre casă.

Într-o cel mult o oră, Gardulla îi va supune pe prietenii săi droizilor sonde.

La căderea nopții, probabil că va ști că Anakin îi ajutase pe *Copiii Fantomă* să evadeze. Trebuia să plece acasă și să se pregătească pentru ce era mai rău.

Capitolul 16

Sebulba și Djas Puhr adunaseră *Copiii Fantomă* și îi conduceau înapoi prin grădină.

Pe drum, Sebulba strigă după Khiss, dar pădurea era ciudat de tăcută.

Pădurea era periculoasă, Sebulba știa asta, mult mai periculoasă decât deversările cu care fusese improșcat el.

Ajunseră la marginea câmpului, iar Sebulba îl văzu pe Gondry în mijloc, așteptând cu răbdare să-i crească ochiul înapoi.

— Pierderea unuia singur dintre noi este un preț mic de plătit pentru vizita asta, spuse Djas Spuse Puhr în timp ce se îndreptau spre Gondry. Ar fi putut fi mult mai rău.

— Ai dreptate, spuse Sebulba. Ar trebui să privim partea cea bună.

— Există o parte bună? întrebă Djas Puhr.

— Măine este ziua de salariu, spuse Sebulba. Și nu va mai trebui să-l plătesc pe Khiss pentru toată munca sa din ultima săptămână.

Dugul râse de parcă ar fi făcut cea mai bună glumă din lume.

SFÂRȘIT



UNIVERSUL STAR WARS

ANEXE

ÎNCEPUTURI...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici și nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna și-a servit cetățenii bine și cu credință. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăși conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în fața legii și își trăiau viața cu drepturi care le garantau deopotrivă șansă și libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut și primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace și expansiune galactică determinată de inventarea și progresul călătoriilor în hiperspațiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz și neînfricat, numărând sute și mii de membri ce a slujit la apărarea și protecția popoarelor Republicii. Înțelepciunea, bravura și puterea lor au devenit legendă. Trăgându-și tăria comună de la Forță, Cavalerii Jedi au menținut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generații după generații și au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili și demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă față de orice atac din afară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mișcare pentru că ea ar fi însemnat un eșec sigur. Cetățenii Vechii Republici au putut dormi liniștiți în paturile lor, aflați în siguranță înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuși. Dar, la fel ca în multe societăți democratice, el nu a venit din partea unei forțe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influență și mită, plecându-se cel mai adesea în fața dorințelor celor implicați în afaceri de comerț interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace și mulțumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

SIȚH...

Un mare contingent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniți de partea întunecată a Forței au fost expulzați din Vechea Republică. După ce au pibegit o

vreme, ei au dat peste ființele umanoide cunoscute sub numele de Sith și au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuți sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere și să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuți începură de asemeni să facă experimente asupra supușilor lor, convertind mulți Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith și a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forțele combinate ale flotei Vechii Republici și ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecință Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, acești Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicați de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmașă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa și căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prințesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găsește învățătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuților Sith și le folosește pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoștințe Kun pune la cale o vastă și puternică frăție și își arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun și alți Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei și reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toți Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetății fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliați printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supraviețuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este și el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veșnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânți și nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerțului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambițios și lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influență și autoritate. Promițând că va face curățenie în Galaxie și va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Președinte al Republicii și s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi și avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu știau era că Palpatine își trăgea puterea și carisma de la partea întunecată a Forței. El avea însă ambiții mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcția de Președinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturați, întemnițați ori striviți de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta își urmărea fără cruțare țelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planșeta de proiectare în existența reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariția unei noi științe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forță, în timp ce legea marțială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziția sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i știa de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbușite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânați în mod sistematic și executați sumar. Ei s-au văzut abandonați, trădați sau uciși chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcțiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredințată guvernatorilor regionali numiți de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ținut liderii îngroziți ai fiecărei lumi sub amenințarea anihilării. Steaua Morții a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANȚA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetățeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet și discret într-o Forță Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului și întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să știe, acest grup curajos a avut aliați în Senat. Acei senatori planetari au înțeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine și au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mișcare de preemțiune care ar fi concentrat valul rezistenței într-o forță care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan și senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Președinția Senatului. Tentativa lor a eșuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupți a fost instalată. La o întâlnire în reședința lui Organa în Casa Cantham din Orașul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine și a forțelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mișcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar și întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viață democrației Vechii Republici și sistemului senatorial și socotea că odată pusă în mișcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simțit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în fața lui Palpatine. Cetățenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest pașnic pe principalul port spațial al planetei, blocând piste de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise și alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenționat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici și în acel moment multe alte lumi au înțeles că sistemul democratic pe care îl cunoșteau s-a prăbușit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri și arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistență organizată. Încă și mai important, poate, Organa și mica sa grupare de simpatizanți ai rebelilor din Senat au pus la dispoziția liderilor rebeli informații strict secrete, permițându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor și trupelor Imperiale.

Multe grupuri izolate de rezistență împrăștiate în toată galaxia i-au pricinuit puține griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forțele lor dezorganizate. Ei

aveau puține arme și desigur nimic din ceea ce ar fi putut face față forțelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unități de rezistență au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marțială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliția secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informație dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea și dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Șeful Statului Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroșilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare și armament cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianței care în scurtă vreme și-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeași conferință, l-a sfidat în mod fățiș pe Palpatine și chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

*„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;
Ai instituit o politică flagrantă de rasism și genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.
Ai înlăturat conducătorii aleși ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i și Guvernatori după bunul tău plac;
Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;
Ai ucis și întemnițat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;
Ai extins armata dincolo de limitele necesare și prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuși;
Noi, Alianța Rebelă, în numele și cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public și solemn intențiile noastre:
Să luptăm și să ne opunem ție și forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;
Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;
Să provocăm distrugerea ta și distrugerea Imperiului Galactic;
Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie;
Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem cheazășie proprietățile, onoarea și viețile noastre”*

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine și a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase și specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați și întemnițați de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

